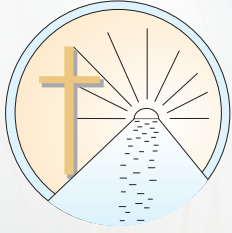

Nr 10 2021

Sions Missionstidning

*Ingen kan lägga en annan grund än den
som är lagd, Jesus Kristus. (1 Kor. 3:11)*

BIBELORDET

Rom 10:11-17

Skriften säger: Ingen som tror på honom ska stå där med skam. Här är ingen skillnad mellan jude och grek. Alla har samme Herre, och han ger av sin rikedom till alla som åkallar honom. Var och en som åkallar Herrens namn ska bli frälst. Men hur ska de kunna åkalla den som de inte har kommit till tro på? Och hur ska de kunna tro på den som de inte har hört? Och hur ska de kunna höra om ingen predikar? Och hur ska några kunna predika om de inte blir utsända? Som det står skrivet: Hur ljuvliga är inte stegen av dem som förkunnar det goda budskapet! Men alla ville inte rätta sig efter evangeliet. Jesaja säger: Herre, vem trodde vår predikan? Alltså kommer tron av predikan och predikan genom Kristi ord.

HELGDAGAR

Mikaelidagen,
Matt. 18:1-6 (7-9) 10, Änglarnas dag

19. Söndag efter pingsten,
Mark. 12:28-34, Det dubbla kärleksbudet

20. Söndag efter pingsten,
Joh. 7:40-52, Tro och otro

21. Söndag efter pingsten,
Joh. 13:16-20, Jesu sändebud
Reformationsdagen,
Matt. 5:13-16, Trons grund

23. Söndag efter pingsten,
Matt. 6:14-15, Förlåt varandra

AUGSBURGSKA BEKÄNNELSEN Artikel 11

Om bikten

Om bikten lära de, att den enskilda avlösningen bör bibehållas i kyrkorna, ehuru i bikten uppräknandet av alla synder icke är nödvändigt. Ty det är omöjligt, så som det står i psalmen (19:13): Vem märker själv, huru ofta han felar, etc.

Sions Missionstidning

Nr 10 2021

Reformationens fyra steg	4
Vad är tro?	8
Delade meningar	10
Barnsida: Gud tar hand om dig!	12
Ungdomsflik: Nattvard	14
Till Guds avbild	16
Vad är tusenårsriket?	18
Församlingen i den yttersta tiden	20
Annonser och prenumerationer	22

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Sven Sundström,
Susanna Östman,
Magnus Enlund

Layout:
Grafica Layout & Foto
Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:
Forsberg Printed
Communication Oy Ab

Radierade helgsammankomster

- 2.10. Närvilä
- 9.10. Punsar
- 16.10. Näs
- 23.10. Skutnäs
- 30.10. Flynnängen
- 6.11. Alla helgons dag. Risöhall möte

Reformationens fyra steg

I oktober firas reformationsdagen i de lutherska kyrkorna. Vi blir, i våra kyrkor, påmind om det verk som några trofasta Guds tjänare gjorde inom kyrkan under 1500-talet. Evangeliet fick igen en central plats i kyrkans och i den enskilde kristnes liv. Rädsla över, och osäkerhet på, den personliga frälsningen blåstes bort och det kristna livet kunde uppbyggas på Bibelns grund.

På svenska kallar man Martin Luthers och våra reformatoriska faders tid för ”reformationen”. På finska kallas den ”uskonpuhdistus”, vilket ger en annan betoning. En direktöversättning av det finska uttrycket skulle lyda ”trons rengöring”. Ordet reformation kan förstås som ”re-formare”, alltså ”ta form på nytt”. Tanken bakom ordet är inte att hitta upp ett helt nytt sätt att tänka om kristen tro, utan tanken är att ta form från det som var, det vill säga från Bibeln. Den medeltida kyrkans grundproblem låg i att den sakta men säkert hade tagit avstånd från Bibeln. Reformationen kallade

kyrkan tillbaka till en säker grund. Det finska uttrycket ”trons rengöring” bygger på tanken, att det i den medeltida kyrkans tro och verksamhet fanns traditioner, som inte härstammade från apostlarnas tid. Dessa upphittade traditioner, även om de var flera hundra år gamla, var problematiska därför att de satte evangeliet och Kristi korsdöd i skuggan och lyfte fram människans egen iver och kunskap. Reformatorerna rensade bort falska traditioner ur kyrkans liv. Enligt dem mår kyrkan bättre om den bygger sin tro och verksamhet på Bibeln och prövade traditioner.

Fyra steg

Var och en av oss vet av egen erfarenhet hur viktigt det är att man går försiktigt när man går i en mörk skog. Även om hemvägen går längs med en stig som man känner väl till, så måste stegen tas försiktigt så att man inte skadar sig. Reformationens fäder tog även de sina steg in i reformationsarbetet med stor försiktighet. I denna skrivelse vill vi påminna

oss om de viktigaste stegen, som våra fäder i Tyskland tog, för att leda kyrkan tillbaka till den gemensamma bibliska och apostoliska traditionen.

Det första steget kan vi tänka att har varit synen, enligt vilken kyrkan betraktas som Guds eget verk. Den här synen kan vi hitta i Bibelns berättelse, där Kristus säger till Petrus: ”Du är Petrus, och på denna klippa skall jag bygga min församling” (Matt. 16:18). Med dessa ord visade Kristus tydligt både att kyrkan är min och att jag bygger den. Tack vare dessa Kristi ord kunde reformatorerna uttala lugnt, att påven inte är kyrkans Herre och därför är inte heller hans stadgar bindande för kyrkan. Ifall evangeliets framgång krävde, så kunde man förbigå påvens eller biskoparnas förordningar, om de inte överensstämde med Guds ord. Således är kyrkan Guds egendom, inte deras, som övar makt över den. Denna samma princip uttalar vi när vi tillsammans sjunger psalm 167: ”*Sin enda grund har kyrkan i Kristus, Frälsaren. Hon är Guds egen byggnad, den nya skapelsen.*”

Det andra steget är nära den tanke som sades i det föregående och kallas allmänt ”reformationens formalprincip”. Enligt denna är Bibeln allena den högsta auktoritet för den kristnes liv och lära. Varje ärende som rör den kristna läran, liv eller gudstjänst, skall begrundas endast utgående från Bibelns auktoritet. Det som inte sägs i Bibeln skall kyrkan inte heller säga vädjande till den auktoritet som hon fått

från Gud. I praktiken betydde det här att kyrkan inte fick binda samveten till något som inte fanns skrivet i Guds ord. På grund av denna princip kunde de munkar och nunnor som var bundna med klosterlöftet, men hade uppfattat evangeliets ljus i den förkunnelse som gavs i Tyskland, gå ut från klostret utan att behöva lida samvetsqual. Klosterlöftet var grundat på kyrkans auktoritet men inte på Herrens bud i Bibeln. På grund av samma princip kunde man göra bibliskt begrundade ändringar på andra viktiga områden i kyrkans liv utan att frukta för Guds straff, med vilket den medeltida kyrkan hotade reformatorerna.

Samtidigt, när reformatorerna sade:

”Bibeln allena”, hade de en princip enligt vilken Bibeln aldrig var ensam, utan den stod alltid i förhållande till kyrkan. Man kunde se att det var viktigt för reformatorerna att visa att deras församlingar stod på samma grund som den gamla kyrkan. Kyrkofäderna uppskattades högt. När reformatorerna frågades, under riksdagen i Augsburg, på vilken lärogrund deras församlingar stod, kunde de hänvisa till Nicenska kyrkomötets trosbekännelse och säga att denna bekännelse också är vår bekännelse och att den är i bruk i församlingarna. Av historien vet vi att också den romerska kyrkan uppskattade traditioner. Skillnaden mellan dessa två var att traditionen inte sågs som en ”helig tradition” för de lutherska församlingarna, vilket den däremot sågs för de församlingar som kvarstod under påven. Reformatorerna satte fäderna under Den Heliga Skriftens auktoritet.

*“Vi blir rättfärdiggjorda för Kristi
skull genom tron”*

Det tredje steget hade att göra med gudstjänsten. De evangeliska församlingarna, såsom de lutherska församlingarna kallade sig själva, frågade sig vad de ska göra med tillägg i gudstjänstordningen samt seder som hade tagits med under de gångna århundradena. Dessa seder och ordningar hade inte en biblisk grund utan hade sin grund i kyrkans egen auktoritet. De ivrigaste inom församlingarna krävde att man måste lägga bort allt gammalt och upphetsade folket att riva ner alla målningar och statyer. Luther och hans vänner godkände inte sådant utan undervisade att det som inte är förbjudet i Bibeln eller inte är emot evangeliet får stå kvar. Det är därför vi har bibliska målningar och andra konstverk idag i våra kyrkor och bönehus.

Bibliska målningarna fick kvarstå liksom också gudstjänstordningens grundordning. Men några viktiga ändringar gjordes angående gudstjänstlivet. Gudstjänstens ”riktning” förändrades. I en romersk mässa var riktningen nerifrån upp: människan och kyrkan ber och frambär sitt offer åt Gud och prästen offerar Kristus på altaret ”blodlöst”, varpå Gud tar emot offret och välsignar folket. Lutheranerna ändrade riktningen enligt hur den var i Bibelns evangelieberättelser, det vill säga uppifrån och ner. Gud tjänar sitt folk med sitt blod och kroppens evangelium ”till syndernas förlåtelse” (Matteus) och församlingen får ta emot gåvorna av blotta nåd. Denna ovillkorligen givna Guds nåd påverkar

människan och får henne att be, prisa och ära Gud – det är Gud som ger och gör och församlingen ger tack- och lovoffer. Men allt detta på grund av att Gud först gav ett rent evangelium. Församlingens tack och lov är en följd av Guds verk. Man motiverade förändringen med rättfärdighetsläran. Glädje, kärlek och lov till Gud blir lätt en gärning och således en motsats till det som den borde vara ifall grunden inte ligger på ett ovillkorligt evangelium som den fattige syndaren har fått ta emot. Det här låter enkelt, men oj, hur svårt det är i praktiken.

Uppfattningen om prästämbetet förändrades också. Tidigare hade prästämbetet grundats på den gammaltestamentliga offerprästtjänsten. Under reformationen ändrades prästtjänsten till en herdetjänst och den grundades på Kristi kallelse och instiftelse av den nytestamentliga herdetjänsten. Herden offerar inte mera utan han delar ut den gåvan som Kristus med sitt engångsoffer, för all synd, har vunnit på Golgata. Denna gåva delar pastorn ut genom ordet, avlösningen, dopet och nattvarden. Samtidigt som herdeämbetet ändrades, så ändrades också gudstjänstens betoning på vad prästen gör. Tidigare hade prästen och altarkören sjungit växelord med varandra. Församlingsmedlemmarna skulle stå långt borta och titta på bilderna på väggarna. Församlingsmedlemmarna hörde ingenting av instiftelseorden och bönen och det var även tänkt så. Under reformationens gudstjänst

fick församlingen inta den plats som Bibeln hade gett församlingen. Församlingen och pastorn sjöng växelord, församlingen lyssnade på instiftelseordet och bad tillsammans med pastorn. Församlingen fick också sin ”predikotur” i form av kyrkosång, vilket inte fanns tidigare. Med psalmer undervisade församlingsmedlemmarna varandra. Psalmerna var mycket bibliska, undervisande och tröstande med evangeliets ord. Det är därför vi i våra gudstjänster och möten sjunger så mycket ännu idag.

Om vi skulle beskriva allt det som skrevs ovan som en guldring, skulle vi kunna kalla **det fjärde steget** som en krona som lyser på ringen. Reformationens så kallade materialprincip: *“vi blir rättfärdiggjorda för Kristi skull genom tron”* skrevs på latinska: *”iustificamur propter Christum per fidem”*. Denna mening lärde jag mig av vår religionslärare i gymnasiet i Rovaniemi och jag kommer

ihåg den ännu idag. Frälsningen är ingenting som vi gör eller åstadkommer. Den grundas endast och fullt i och med Guds nåd på korset. Denna nåd ledde Guds sons steg till korset på Golgata. Gud kastade våra synder på honom och han bar straffet i vårt ställe, för att jag och du skulle få allt förlåtet och bli Guds barn. Vi tar emot denna gåva genom tron och endast genom tron. Tron är också en gåva, en gåva som Gud skapar i oss genom evangeliets ord. Det ordet hörs i predikan, i avlösningen, i dopet och i nattvarden.

“Men Gud som är rik på barmhärtighet har älskat oss med så stor kärlek, även när vi ännu var döda genom våra överträdelser, att han har gjort oss levande med Kristus. Av nåd är ni frälsta!” (Ef. 2:4–5).

Gud välsigne dig!
Vesa Pöyhtäri

Vad är tro?

Läs Jak. 2:14–26

Mina bröder, vad hjälper det om någon säger sig ha tro men saknar gärningar? Den tron kan väl inte frälsa honom?

Om inte tron får några konsekvenser i våra liv så är tron död. Jakob tar först ett exempel på någon som bara säger: ”gå i frid” åt en människa som är i nöd, utan att ge det den nödställda är i behov av. Detta verkar ju helt galet, hur kan man göra så? Det är just det som är poängen, en människa som mött den största kärleken; Herren Jesus Kristus. En människa som sett hans fullkomliga liv, hur han hade tid för människor, hur han hjälpte och helade dem. En människa som har hört hur han lärde och talade med makt och myndighet, som den gode herden men ändå med Guds auktoritet. Och sett hur han till sist får världens lön, bara hån och hat, när han inte var den frälsaren som de ville att han skulle vara. De hade ju velat att han hade frälst dem

från romarna. Sedan att Jesus lider och dör, inte för sin egen skull utan för min och din skull. Det är helt omöjligt att det inte påverkar oss, fast vi inte sett det så nära som Jakob, Jesu bror. Så konstaterar Jakob att tron är död utan gärningar.

Andra exemplet. Nu kanske någon säger: ”Du har tro.”

– Ja, men jag har också gärningar. Visa mig din tro utan gärningar, så ska jag visa dig min tro genom mina gärningar. Du tror att Gud är en. Det gör du rätt i. Även de onda andarna tror det, och bävar.

Med detta visar han bara ännu tydligare att det är omöjligt att skilja åt tro och gärningar.

Det visar också att det redan på den tiden fanns sådana missuppfattningar att bara man höll vissa grundläggande saker i bibeln för

sanna så får man del av bibelns löften. Detta har människan tillsammans med djävulen fortsatt att utveckla så att det i dag räcker med att man omfamnar ”bibelns kärlekstanke” vilket alltså betyder att den största synden är att man säger att homosexualitet är synd och det andra som liknar detta är att man förstör miljön. Det blir så galet när djävulen får vända ut och in på folkets ögon. Men detta är inte bara ett budskap för ”världens kristna” utan även för oss alla. Vi får rannsaka oss om tron bara är en läpparnas bekännelse eller om vi underordnar oss Guds heliga och dyra ord. Gud hjälp mig och oss alla. Vi känner vår svaghet men vi vill troget följa ditt ord. Vi vill ge nya löften, kosta vad det kosta vill - vi vill till himlen.

Sedan tar han exemplet om Abraham och skökan Rahab. Abraham, den mest respekterade, stamfadern, stora gudsmannen. Rahab, en föraktad prostituerad, tillhörande ett hednafolk, liten ringa kvinna. Detta talar om att Jesus har dött för alla, också dig. Oberoende av vem du är så får du tro på Herren Jesus Kristus, att du får dina synder förlättna i Jesu namn och blod. Men det som all levande tro har gemensamt är att den blir synlig genom gärningar. I Jakobs fall så att han inte undanhöll Gud någonting, inte ens sin son Isak. I Rahabs fall att hon gömde undan och skickade de israelitiska spionerna säkert bort från Jeriko igen. Dessa två exempel visar också tydligt på att Jakob och Paulus

inte står i strid med varandra i frågan om rättfärdiggörelsen genom tron. Under Jakobs tid var inte lagen given och Rahab kände knappast till lagen även om den var given cirka 40 år tidigare. Därtill var inte dessa gärningar alls föreskrivna i Mose lag. Paulus och Jakob har helt olika motståndare, därför talar de om tron på olika sätt. I Paulus fall var det sådana motståndare som ville att man utöver att tro på Jesus också behövde uppfylla Mose lag. Då behöver man försvara evangeliets sanningar precis som Paulus gör främst i breven till

romarna och galaterna, med full kraft att det är genom tron allena, nåden allena och Kristus allena. Men i Jakobs fall var det en som bara trodde att Gud är en och då behövde han för att försvara evangeliets sanningar berätta vad tron är för något.

Låt oss hålla fast vid Guds ord, det är våra fötters lycka i denna mörka värld. Tro ännu synden förlåten i Jesu namn och blod. Utan tro är det omöjligt att tackas Gud. Var en görare och inte endast en hörare som nickar att det är sant. Vi följer Jesus på vägen till himmelen, vi har ställt våra fötter på livets väg. Känns det tungt och krävande? Till det vill jag bara svara: Kom, vi följer Jesus!

Gudsfrid,
David Orre

Delade meningar

Joh. 7:40-52

”Aldrig har någon människa talat som han.”

Tempelvakterna var konfunderade. De var utsända av överstepräster och de skriftlärda för att gripa Jesus, men de återvände med oförrättat ärende. De kunde inte gripa honom. De såg att här var något mer än en vanlig människa. Hans ord var mer än vanliga ord.

För Jesu skull hade det uppstått delade meningar bland folket. En del såg att Jesus var god, de kom till tro på honom. Andra menade att han vilseleder folket. Somliga ansåg att Jesus var den store Profeten, andra att han var Messias. Andra återigen ansåg att Messias inte kunde komma från Galileen. De kände inte Jesus, de visste inte att han verkligen var född i Betlehem. Människorna tvistade, men de religiösa ledarna hade sin åsikt klar. Jesus skulle stoppas.

Mitt i detta tumult står Jesus och ropar: *”Om någon törstar, så kom till mig och drick! Den som tror på mig, ur hans innersta skall strömmar av levande vatten flyta fram, som Skriften säger.”*

Johannes beskrivning i evangeliets sjunde kapitel talar direkt till vår tid. Många vill idag att predikan skall vara som vanligt tal, enligt givna former så att orden inte väcker anstöt och vanliga ”världsliga människor” kan ta dem till sig. Styrkan i Guds ords predikan ligger ändå i att det inte är vanligt mänskligt tal. Det handlar inte om mänsklig lära. Guds ord förkunnas i den Helige Ande. Ordet kallar människor ut från det vanliga världsliga livet till ett liv i en himmelsk gemenskap, i Kristi församling. Det bjuder till omvändelse och tro. Jesus säger *”Min lära är inte min, utan hans som har sänt mig.”*

Kraften i Guds ord förskräcker människor. Ordet väcker motstånd. Jesus säger att världen hatar honom därför att han vittnar att dess gärningar är onda. Ingen förmår ändå gripa hans ord eller stoppa det. Det är ett levande ord, ett uppsökande ord, genomträngande. Det påverkar människans inre, samvetet. Det uppenbarar syndens sjukdom ända in i hjärtegrunden. Det är svårt att slå det ifrån sig. Många försöker också idag, man vill fly, komma bort ifrån det, men kan inte.

Ordet står fast även om det väcker människors hat och möter förföljelse. Många förhärdar sig, försöker göra sig immuna mot Ordets påträngande kraft, kanske med stöd i människomassornas meningar. Man vill förändra den kristna grunden, förbjuda biblisk förkunnelse. Men Ordet består, det bär inte bojar, det kan inte utsläckas. Det är utandat av Gud och det står fast ännu när himmel och jord förgås. Guds ord tas emot i tro eller förkastas.

Tron böjer sig och tar emot Ordet som en gåva till evigt liv. Otron höjer sig och förkastar Ordet till eget fördärv.

Tron låter sig inte ledas av människomeningar. Luther beskriver i andaktsboken ”Ord för dagen” (16 augusti) hur den som rätt tar emot Jesu vittnesbörd har det som ett bekräftande sigill så djupt intryckt i hjärtat att han lever och dör på detta. ”Den som håller Gud för sann har nämligen rättfärdighet och evigt liv genom honom. Han blir så övertygad i sin tro att han säger: Den som tvivlar på Guds ord, han är av djävulen. För detta Ords skull är han beredd att lida martyrdöden. För en sådan person är Ordet som en dyrbar ring som han bär på sitt finger och inte vill ta av sig.”

Otron vill däremot alltjämt gripa Ordet, stoppa det eller ställa det under egen självisk vilja, såsom en hemmagjord religion där egna mänskliga ord kryddas med egenhändigt utvalda bibelord. Jesus avslöjar en väsentlig skillnad mellan trons och otrons predikan: *”Den som talar av sig själv söker sin egen ära, men den som söker hans ära som har sänt honom, han talar sanning, och ingen orättfärdighet finns i honom.”* Det är svårt att kalla sig Herrens tjänare och samtidigt förkasta hans

ord. Man blir beroende av stöd från andra människor som i sina hjärtan förkastar det sanna Ordet.

Guds ord göder inte mänsklig egoism och självgodhet. Det slår botten ur all falsk förtröstan. Den gamla människan, den syndiga naturen och all egen stolthet dödas; den spikas fast på korset, men den nya människan får liv och uppmuntran i uppståndelsens liv. Guds ord flödar av näring åt livet i Kristi gemenskap, i den kristna friheten, att få vara försonad med Gud och friköpt från syndens och den mänskliga stolthetens trældom.

Det är en nåd att få omvända sig, att i tro få falla i Herrens armar. Du får lägga bort otron, all synd och alla självupphöjande meningar och tro förlåtelsen i Jesu namn och blod. Då äger du det finaste på trons väg, att vara renad i Jesu försoningsblod.

Guds ord är Guds sanna och eviga kärlek till oss människor. Ännu på Bibelns sista blad kallar Jesu vittnesbörd till denna tro: *”Och*

Anden och bruden säger: ”Kom!” ... Och den som törstar må komma. Ja, den som vill, må ta emot livets vatten för intet.” Upp. 22:17

Gud kallar in i det sista, han vill inte att en enda skall gå förlorad. Den kristna församlingen kallar in i det sista, inte med mänskliga meningar, utan med Guds sanna och eviga ord: *”Kom!”* Vänd om från ofärdens väg, tro Guds evangelium! Herren Gud bereder nya himlar och en ny jord. Han gör allting nytt - för din och min skull, för vårt eviga väl.

”Herrens Jesu nåd vare med alla!”

Tomas Gäddnäs

Gud tar hand om dig!

Guds Fred du högt älskade Guds barn
 Vilken härlig sommar vi har haft. Man riktigt förundras över alla gröna träd, markens blommor, fågelsång och goda jordgubbar. Tänk att Gud har skapat allt och tänk att Gud också har skapat dig och mig.

När man tittar på alla människor runt om i världen, eller på grannen, så ser man likheter men också sådant som skiljer. Gud skapade oss unika, av endast ett exemplar. Det finns ingen som du, du är en unik pärla i Guds pärlsamling.

I Guds skapelse finns inga misstag. Det spelar ingen roll om du är född med ben som inte går att gå med eller om du är född med allt fungerande i din kropp. Varenda liten människa är skapad till Guds avbild och Gud vill använda varenda liten människa i sin värld.

Du, just du, kommer att kunna göra stor-slagna saker, om du låter Gud hålla dig i sin hand.

Ibland kommer det att göra riktigt ont i livet, men du behöver gå genom det svåra för att bli en starkare människa.

Du kommer att göra misstag genom livet. Men det går att ångra om du "vänder om" och ber om förlåtelse.

Det viktigaste är det du har inom dig. Likadant är det med alla dem du möter.

Kom ihåg, att som Guds barn har vi i uppgift att föra Guds levande ljus vidare - om så en gnutta tro - till någon annan. Lämna avtryck, var du än hamnar. Du har en viktig uppgift här i världen. Det finns ingen som du!

"Du skapade mina inälvor, du vävde mig i moderlivet. Jag tackar dig för dina mäktiga under, förunderligt är allt du gör. Du kände mig alltigenom, min kropp var inte förborgad för dig, när jag formades i det fördolda, när jag flätades samman i jordens djup. Du såg mig innan jag föddes, i din bok var de redan skrivna, de dagar som hade formats innan någon av dem hade grytt. Dina tankar, o Gud, är för höga för mig, väldig är deras mångfald. Vill jag räkna dem är de flera än sandkornen, när jag till slutet är jag ännu hos dig." Så står det i Psaltaren 139:13-18.

Tänk så fint att du får vara just du och att jag får vara just jag, och tillsammans kan vi ha det så bra.

Ingrid Snellman

*Jag lyfter ögat mot himmelen
 och knäpper hop mina händer.
 Till dig, o Gud, som är barnens vän,
 min håg och tanke jag vänder.*

*Jag är så glad att få tacka dig,
 och gärna vill jag det göra.
 Jag vet det visst att du ser på mig
 och mina böner vill höra.*

*Tack för allt gott du mig ständigt ger
 att känna, älska och äga!
 Tack, gode Fader, för mycket mer
 än jag kan tänka och säga.*

*Jag är en planta uti din gård,
 för evigheten uppdriven,
 jag var knappt till när i fadersvård
 åt dig jag redan blev given.*

*Så håll du över mig än din hand,
 min Fader god utan like,
 och låt mig växa för livets land
 som är ditt himmelska rike.*

Psb 492

Nattvard

Nattvardsgemenskap – när, hur och var?

Nattvarden är den måltid där kristna tar emot Kristi kropp och blod till syndernas förlåtelse. Nattvarden är alltså en stor gåva som Jesus själv har gett åt oss att använda. Kanske du har undrat vart du skall gå till nattvard? Med vem kan jag fira nattvard? Kan jag fira nattvard med andra än den egna rörelsen eller i andra kyrkor än den lutherska kyrkan? Spelar prästens tro någon roll? De här frågorna berör frågan om nattvardsgemenskap.

Vad är gemenskap?

Först ska vi fundera lite över gemenskap. Ordet gemenskap betyder helt enkelt något som en grupp människor har gemensamt. Så kan t.ex. människor som har likadana hobbyer och intressen ha en viss gemenskap, de kan umgås och tala med varandra på ett sådant sätt som de inte kan med andra människor. En annan slags gemenskap är den som människor från samma land och språk kan känna, en finländare kan känna gemenskap med andra finländare när han/hon är utomlands. Bland familjemedlemmar och bland nära kompisarna uppstår det ofta en djup gemenskap.

Bland kristna finns också en särskild gemenskap. I 1 Joh. 1:3 kan vi läsa: *”Det vi har sett och hört förkunnar vi för er, för att också ni skall ha gemenskap med oss”* och lite senare: *”Om vi säger att vi har gemenskap med honom [Gud] och vandrar i mörkret, ljuger vi och handlar inte efter sanningen. Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, då har vi gemenskap med varandra och Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd”* (6-7). Här märker vi att den kristna gemenskapen hänger samman med gemenskapen med Gud och syndernas förlåtelse.

Nattvarden uttrycker den djupaste gemenskapen med Kristus (1 Kor. 10:16). Denna gemenskap mellan Kristus och den som tar emot nattvarden är det centrala. Men även mellan de som firar nattvard finns en gemenskap. Genom att fira nattvard tillsammans bekänner vi Herrens död tills han kommer tillbaka (1 Kor. 11:26). Vi bekänner tillsammans att vi alla har syndat och är helt beroende av Guds nåd, men att Herren Jesus Kristus har försonat oss med Gud på korset och att han ger syndernas förlåtelse till alla som tar emot nattvarden i tro att Gud ger oss förlåtelse.

Hur skall jag veta vart jag kan gå till nattvard?

Hur skall jag då veta vart jag kan gå till nattvard? Är det någon skillnad i vilken församling man firar nattvard? Svaret på dessa frågor är att du kan fira nattvard där nattvarden firas enligt Jesu ord. Ett nattvardsbord som överensstämmer med Bibeln och Jesu instiftelse är ett sådant där man firar nattvard och:

- a. det sker på Jesu uppmaning och enligt hans instiftelse
- b. nattvarden är till syndernas förlåtelse (”Kristi kropp för dig utgiven” och ”Kristi blod för dig utgjutet”)
- c. det välsignade brödet och vinet samtidigt är Kristi kropp och blod. Detta finns beskrivet i Matt. 26:26-28.

I Guds ord uppmanas vi kristna att ta avstånd från alla läror och lärare som förkastar och går emot Jesu ord (Matt. 7:15, Rom. 16:17). Därför kan den som vill hålla fast vid Jesu ord inte heller gå till ett nattvardsbord där man vet att prästen predikar och undervisar

något annat om nattvarden och evangeliet än det som Jesus och apostlarna lär i Bibeln. Den som vill hålla fast vid Jesu ord kan inte heller gå till en nattvard där prästen handlar i strid med Guds ord (t.ex. kvinnlig präst). Orsaken till detta är helt enkelt att Gud har lovat att verka genom sitt ord, men när vi handlar utanför eller i strid med Guds ord finns det inget sådant löfte. Men när vi håller oss till den ordning som finns i Bibeln kan vi lita på och tro att Kristi kropp och blod är utgiven och utgjutet för dig och mig till syndernas förlåtelse! Det är vår största skatt och trygghet!

Lennart Ahlvik

Till guds avbild

*skapade han dem,
till man och kvinna...*

Om man vill försöka få reda på och förstå åtminstone något litet om Guds avsikter med sin skapelse och de ordningar som han har lagt ner i den, finns det inte någon säkrare källa än Guds ord att söka i. Naturligtvis gäller det också skapelsen av man och kvinna och relationen dem emellan. Om man vill hitta de råd och levnadsregler, som gäller för den mänskliga samlevnaden, och speciellt vill egna sig åt frågan om kärlek och relationer i äktenskap och familj är det lämpligt att redan på ett tidigt stadium försöka ta reda på vad Guds ord har att säga om dessa ting. Och då är det lämpligt att börja med de tre första kapitlen i Bibeln.

Vi befinner oss på en jungfrulig och fräsch jord. Vatten och land finns, växter och djur finns, det är liv och rörelse överallt och det heliga Treenigheten ser på alltsammans och finner det vara gott men det finns mer i Guds plan. Personerna i Treenigheten talar med

varandra och säger: "Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara oss lika." (1 Mos. 1:26) Skaparen talar redan från början om människor, i flertal, och om att dessa ska skapas med Treenigheten som mönster (oss lika). Redan då bestämmer Skaparen också att människorna ska ha en särställning i skapelsen, de ska "råda" över och bruka den. I vers 27 läser vi sedan: "Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem." Vers 28 förstår vi att barnen fanns med i Guds plan redan från början, för där står: "Och Gud välsignade dem. Gud sade till dem: var fruktsamma och föröka er och uppfyll jorden." Den här välsignelsen kan man betrakta som den första "vigselakten" i mänsklighetens historia.

Ett klipp ur
Maj-Lis Palos
"Den himmelska passionen"

Psalm 235

*Gud, se i nåd till dessa två,
som här vi ser inför dig stå
med löfte att i liv och död
tillsammans dela lust och nöd.*

*De sluter nu i denna stund
ett heligt kärlekens förbund.
I nåd, o Herre, hos dem bliv
och din välsignelse dem giv.*

*Här levs ej blott i rosenård
och mången prövning kan bli hård.
Behåll dem då, o Herre god,
i kärlek som ger tröst och mod.*

*Gud, låt din Ande leda dem
och bli en gäst i deras hem,
att stilla fröjd och ljuvlig ro
med honom där må bli och bo.*

*O Gud, vi böjer oss för dig
som är vår Gud evinnerlig,
vårt hopp, vår fröjd, vår frid, vårt råd.
Välsigna oss och giv oss nåd.*

Vad är tusenårsriket?

Fråga:

Vad är tusenårsriket och vad säger Bibeln om det?

Ett av Bibelns mest omstridda kapitel är Uppenbarelsebokens 20:e kapitel. Kapitlet talar om att en ängel kommer ner från himlen och griper djävulen och binder honom för tusen år. Efter de tusen åren släpps djävulen lös för en tid. Johannes beskriver också hur martyrernas själar regerar med Kristus i tusen år. Men de övriga döda får inte liv förrän de tusen åren har gått.

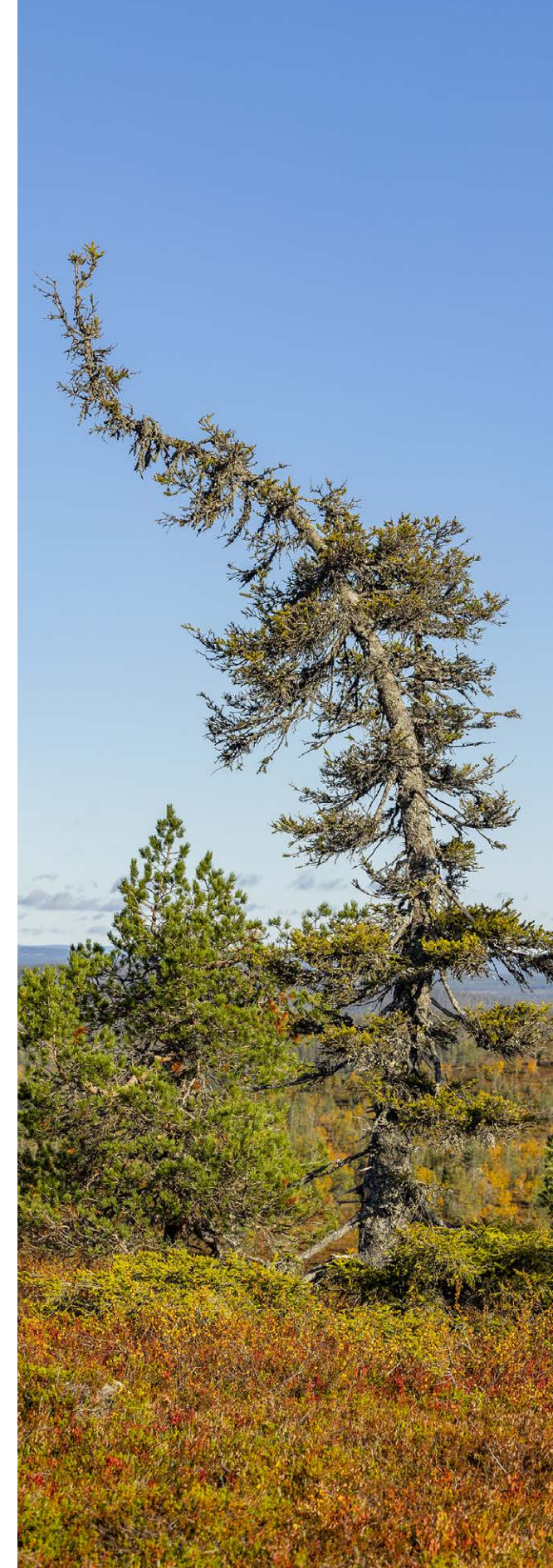
Innehållet i detta kapitel har fått flera olika tolkningar. I grund och botten handlar det ändå om två huvudalternativ som är helt olika varandra. Enligt den ena uppfattningen kommer det att bli ett fridsrike här på jorden innan slutdomen. I detta fridsrike skall Kristus regera tillsammans med sina egna utgående från Jerusalem. Det kommer att bli en tid av harmoni och lycka, livslängden förlängs avsevärt och jorden kommer att vara fruktbarande och lik ett paradys. De som har den här uppfattningen brukar kallas millennialister, efter ordet millenium som betyder

tusen år. Eller också kallas de kiliaster, efter grekiskans chiliasmos, som betyder tusen år. Den här uppfattningen är vanlig på frikyrkligt håll men finns också här och där i lutherska sammanhang.

Den andra uppfattningen är vanligare på lutherskt håll och handlar om att något sådant fridsrike inte kommer att uppstå här på jorden. I stället tolkar man Upp. 20 symboliskt. Djävulen är bunden genom att Kristus har kommit som den starkare och besekrat den Onde genom sin död och uppståndelse. Kristi kyrka har grundats genom att evangelium har predikats och de troende har del i Jesu seger redan här på jorden. De tusen åren är ett symboliskt tal och betecknar hela kyrkans tid sedan Jesu död och uppståndelse. Enligt denna syn är inget jordiskt lyckorike att vänta i framtiden utan istället kommer de sista tiderna att bli svåra tider då ondskan kommer att tillta. Men sedan kommer Jesus Kristus tillbaka för att döma levande och döda.

Här finns inte plats att gå in på all argumentation som framförts om tusenårsriket. Ett viktigt påpekande är ändå att de tusen åren nämns enbart i Upp. 20 och att Uppenbarelseboken är en annorlunda bibelbok som innehåller syner som är lite svårtolkade. I evangelierna där Jesu undervisning om de yttersta tiderna finns nämns inte något framtida jordiskt fridsrike. I evangelierna sägs det att Jesus kommer tillbaka för att hålla dom, inte för att upprätta ett tusenårigt rike (Matt. 25:31-33). Vidare talas det i Upp. 20 om att det är de troendes själar som regerar med Kristus. Johannes beskriver av allt att döma sådana kristna som har avlidit eller avrättats för sin kristna tros skull och nu lever med Kristus i himlen i ett saligt mellantillstånd mellan döden och uppståndelsen. Med andra ord är detta tusenårsrike inte något framtida, utan det pågår just nu.

Tomas Klemets

Församlingen i den yttersta tiden

Textklipp ur arbetsgruppens rapport.

Vad säger Bibeln om församlingen i den yttersta tiden? Finns det något uppenbart som har speciell betydelse för oss som lever idag?

Faran för avfall från Guds ord

Församlingen lever på jorden i ett fiendeland. Motståndaren djävulen vill alltid förleda, förvränga och söndra, även inom församlingen. När det mänskliga tar över Guds plats i församlingen, kommer den synliga församlingen alltid på villovägar. På en mänsklig väg avfaller församlingen snabbt från att vara Kristi församling.

Aposteln Paulus skriver: *”Jag har trolovat er med en enda man, för att föra fram en ren jungfru inför Kristus. Men jag är rädd för att liksom ormen med sin list bedrog Eva, så skall också era sinnen fördärvas och vändas bort från den uppriktiga och rena troheten mot Kristus. Ty om någon kommer till er och predikar en annan Jesus än den vi har predikat, eller om ni tar emot en främmande ande eller ett främmande evangelium som ni tidigare inte tagit emot, då fördrar ni det bara alltför väl.”* (2 Kor. 11:2-4)

Ett i synd fallet människosläkte kan inte själv upprätthålla en kristen församling. Jesus säger i samband med liknelsen om vinträdet och grenarna: *”utan mig kan ni ingenting göra”* (Joh.15:5). Församlingen lever av Jesus på samma sätt som grenen av trädet.

Jesus och apostlarna uppenbarar vilka svårigheter och speciella utmaningar som väntar församlingen i den yttersta tiden. Om dessa kan vi läsa bland annat i Matt. 24-25, 1 Tim. 4, 2 Tim. 3-4 och 2 Petr. 2-3. Brevet till de sju församlingarna (Upp. 2-3) ger en helhetsbild av hur Jesus leder sin församling och ger den sitt ljus, men också vilka faror till avfall som hotar församlingen. De sju församlingarna beskriver församlingens situation i den yttersta tiden, både som helhet och lokalt. Jesu budskap till församlingarna visar hur Jesus själv vakar över sin församling. Han uppmuntrar dem som håller sig till hans ord, kallar till omvändelse dem som överger honom, men överger dem som förkastar kallelisen. När ljusstaken flyttas bort finns inget ljus kvar i församlingen. Den är då inte längre Kristi församling. Brevet innehåller en sjufaldig uppmaning: *”Den som har öron må höra vad Anden säger till församlingarna.”*

”Jag kommer snart”

- några sammanfattande punkter

Jesus Kristus har grundat sin församling på en säker grund, Guds ord från begynnelsen. Den kan inte rubbas av vare sig människor eller djävul. Guds församling byggs inte av människor, såsom man idag kan mena att folkvalda medlemmar ”bygger kyrkan”. Kristi kyrka är byggd av Gud och vi människor får genom tron låta oss uppbyggas i den som levande stenar. Människor har i församlingen ingen egen makt, ingen makt att ändra församlingen eller dess uppdrag. Utan Jesus kan

vi ingenting göra, en församling kan inte bestå utan Jesus och Guds ord. Den blir som en löryckt kvist som torkar bort. Församlingens sanna ledare Kristus är osynlig för naturliga ögon, likaså är Guds rikes gränser och liv osynliga utöver det som Gud uppenbarar i sitt ord. Guds rike görs synligt i församlingen genom Ordets förkunnelse och förvaltandet av de sakrament som Jesus instiftat. (Jämför Augsburgska bekännelsen art. VII)

Församlingens tjänare och ämbetsinnehavare är sändebud för Kristus. Församlingen finns där man tagit vara på kallelsen, där Guds ord förkunnas rent och oförfalskat samt sakramenten förvaltas enligt Jesu befallning. Församlingen kan insätta personer att sköta tjänsterna (diákonos, presbyteroi, epískopos) för att vara herdar för Guds hjord enligt de gåvor som Gud gett församlingen. Det gäller att fostra och lära allt som Jesus befallt, hela Guds ord, i tro och förtröstan att Jesus är med församlingen alla dagar till tidens slut.

Församlingens uppdrag och budskap ändrar inte med tiden eller mänsklighetens utveckling. Församlingens liv kan och bör organiseras enligt de anvisningar som Guds ord ger. Bibeln påtvingar inte en centraliserad styrning av församlingarna. Däremot är det nödvändigt och bibliskt att lokalförsamlingarna stöder varandra att hålla fast vid Kristi sunda lära och att församlingarnas ansvariga ledare eller tjänare samlas gemensamt för att

behandla lärofrågor såsom vid apostlamötet i Jerusalem (Apg. 15).

Jesu avskedstal angående andliga ledare: *”Men låt ingen kalla er rabbi, ty en är er Mästare, och ni är alla bröder. Ni skall inte heller kalla någon på jorden er fader, ty en är er Fader, han som är i himlen. Ni skall inte låta någon kalla er lärare, ty en är er lärare, Kristus. Den som är störst bland er skall vara de andras tjänare.”* (Matt. 23:8-11)

Kristi församling lever alltid i väntan på sin Herres ankomst. Framtiden må synas oviss och hopplös i människors ögon, men för Gud är allting möjligt. Församlingens framtid är ljus. Jesus kommer snart!

**”utan mig
kan ni ingenting göra”**

Församlingens mål och fullkomning

Församlingens mål är föreningen med Kristus, den himmelska brudgummen, i den himmelska härligheten. När tiden på jorden är ute kommer Jesus själv och hämtar sin brud, sin församling.

”Därefter såg jag, och se: en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folkslag och stammar och länder och språk. De stod inför tronen och inför Lammet, klädda i vita kläder och med palmblad i händerna. Och de ropade med hög röst: Frälsningen tillhör vår Gud, honom som sitter på tronen, och Lammet.” (Upp. 7:9-10)

”Låt oss vara glada och jubla och ge honom äran. Ty Lammets bröllop har kommit, och hans brud har gjort sig redo.” (Upp. 19:7)

ÄKTENSKAPSFÖRBEREDANDE KURS

För er som planerar att gifta er eller redan har gift er

När: Lördag 13.11.2021 (Inte 20.11 då det är höstmöte i Jakobstad)

Tid: 9.30-16.30

Var: Skutnäs bönehus

Vi behandlar bl.a. Guds tanke med äktenskapet, trohet och kärlek, kommunikation, konflikthantering, ekonomi och sexualitet.

Lunch på valfri plats

Arr: Familjearbetet inom Lff

Anmälan till ann-christin.snellman@lff.fi eller 044-7509899

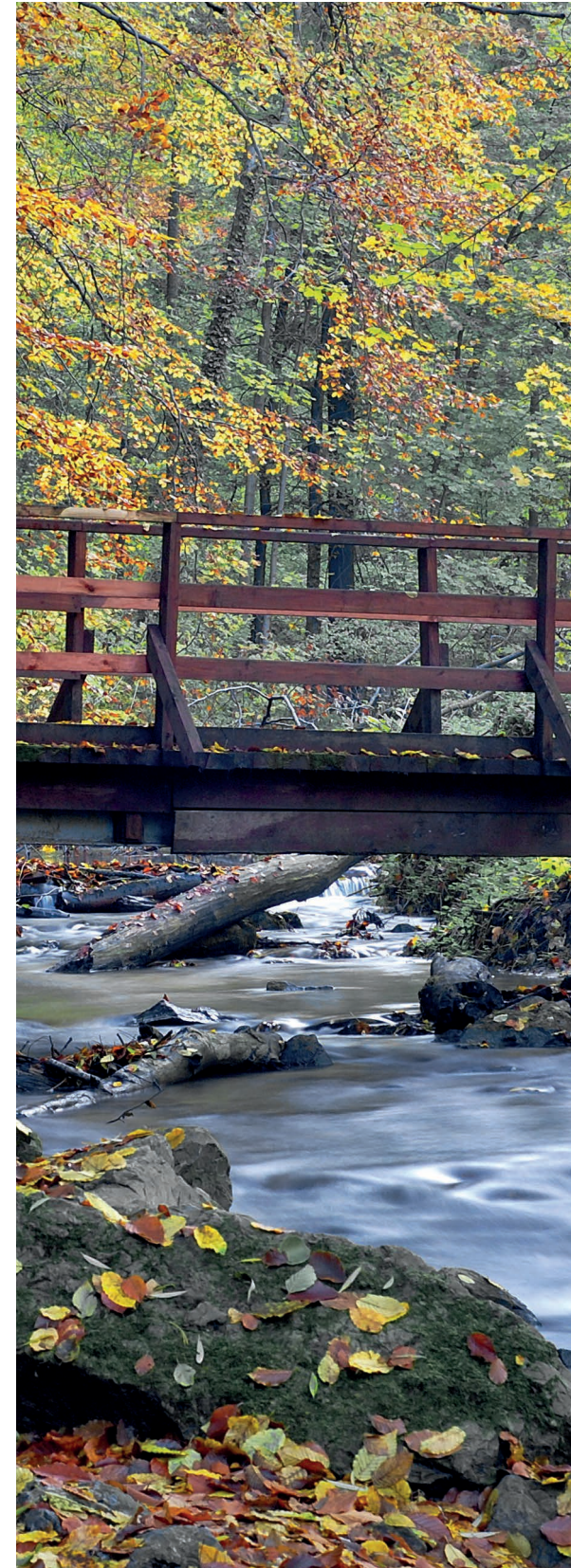
Äktenskapsskola

- Att växa i närhet

- För alla som vill satsa på sitt äktenskap
- I radio LFF under september och oktober månader, 8 tillfällen
- Annonseras närmare på Lff:s hemsida, Instam och på FB
- Arkiveras på soundcloud

Boris och Vivian Salo

Ann-Christin och Krister Snellman

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 37 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 390 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Norge 370 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Övriga 37 € + porto
Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.
LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info

Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda

Tel. +46 9 2261041.

hans.rahkola@gmail.com

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borrassveien 17
9517 Alta

Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

info@forsberg.info

Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten
gäller enbart officiella instanser, inte
tidningsprenumerationer.

Fakturering

Antero Heikkilä

antero.heikkila@multi.fi

Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som
taltidning på CD. Prenumerationspriset
är detsamma som för papperstidningen.

Kontaktperson för taltidningen:

Vesa Pöyhtäri

Tel. 044-2175410

vesa.poyhtari@lff.fi

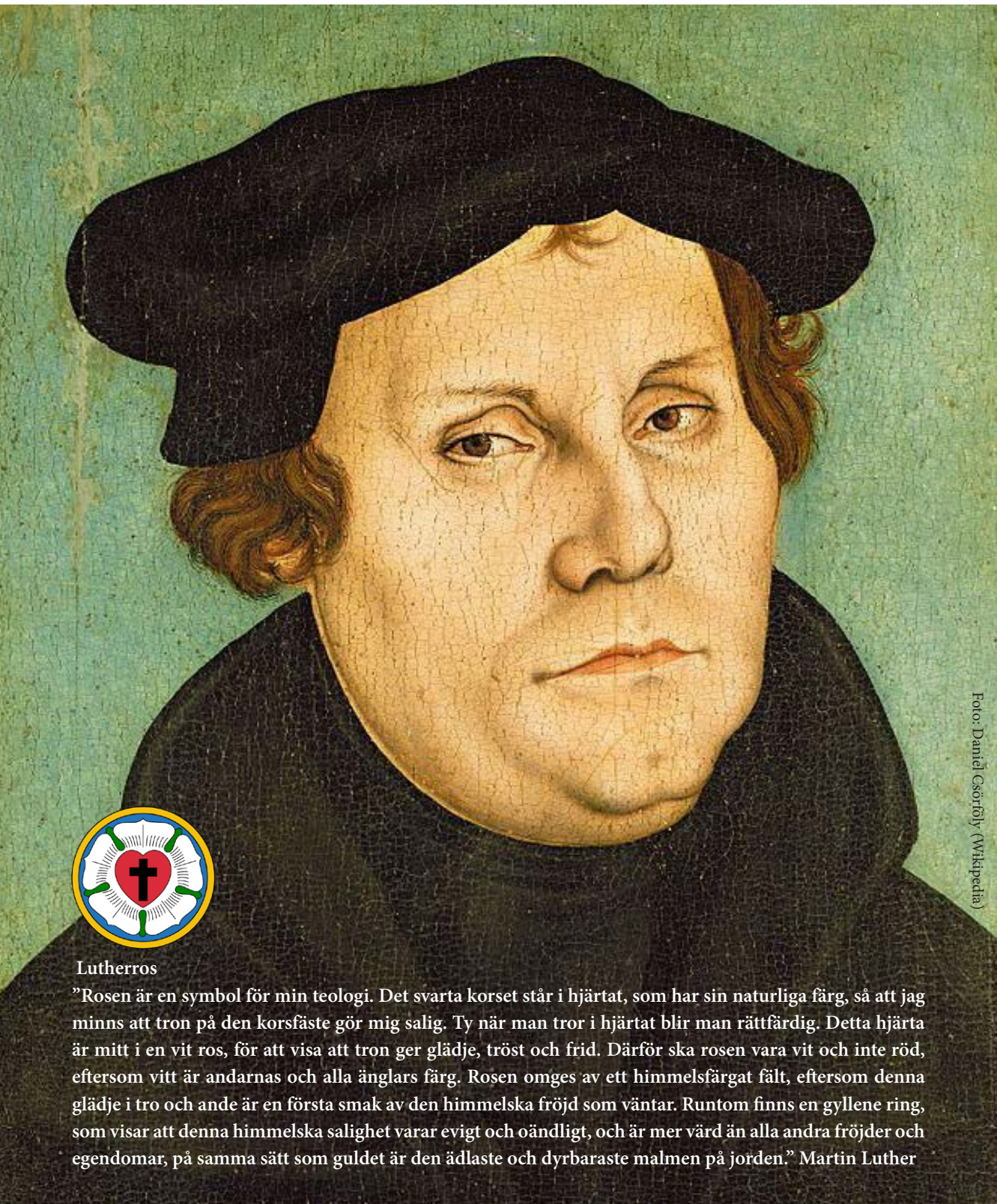

Foto: Daniel Csorfi (Wikipedia)

Lutherros

”Rosen är en symbol för min teologi. Det svarta korset står i hjärtat, som har sin naturliga färg, så att jag minns att tron på den korsfäste gör mig salig. Ty när man tror i hjärtat blir man rättfärdig. Detta hjärta är mitt i en vit ros, för att visa att tron ger glädje, tröst och frid. Därför ska rosen vara vit och inte röd, eftersom vitt är andarnas och alla änglars färg. Rosen omges av ett himmelsfärgat fält, eftersom denna glädje i tro och ande är en första smak av den himmelska fröjd som väntar. Runtom finns en gyllene ring, som visar att denna himmelska salighet varar evigt och oändligt, och är mer värd än alla andra fröjder och egendomar, på samma sätt som guldets är den ädlaste och dyrbaraste malmen på jorden.” Martin Luther